Zwyczaje

W wielu krajach istnieje niepisana reguła ułatwiająca codzienne życie – „pieniądze i podarunki”.

W Indiach na przykład, istnieją różne, potoczne terminy na określenie takiego świadczenia. Politycy mówią na to *tohfa* – podarunek, urzędnicy rządowi - *chay pani*, a policjanci nazywają to tygodniowym *hafta*. Jeśli urzędnik ma w sobie resztki uczciwości albo jest np. wstydliwy, może wysłać żonę, która przyjmie prezent w jego imieniu.

W Tajlandii łapówka ma swoja nazwę - *suay*. Jest ona uważana za unowocześnioną wersję daniny oferowanej przedstawicielom władzy w czasach sięgających monarchii absolutnej Syjamu. Słowo *suay*

może być tłumaczone nie tylko jako łapówka, ale także *ku czci* lub *na rzecz kogoś* ponieważ wywodzi się z kultury feudalnej, kiedy odnosiło się do darów przekazywanych przez biednych dla tych, którzy mieli władzę, a także przez tych, którzy mieli władzę dla tych, którzy posiadali tej władzy więcej.

Malezja wypracowała własny zwrot - *duit kopi,* oznaczający *pieniądze na kawę*. Pochodzi on z czasów, kiedy urzędnicy dosłownie prosili o pieniądze, aby kupić kubek kawy i określenie to było hasłem ułatwiającym zmagania z biurokracją.

Chiya piune kharcha' - herbaciane pieniądze - jest najczęściej używanym zwrotem używanym na określenie oferowania wręczenia łapówki w Nepalu. Zwroty *„hami rekhdekh gari dinchau"* – *zajmiemy się tobą* - również ma zastosowanie w przypadku osoby oferującej łapówkę.

W Laosie *khaa nam*

oznacza pieniądze, za które można kupić napój. *Khaa nam* jest najczęściej słyszane na ulicach, gdzie zmotoryzowani oferują *khaa nam* policjantom w zamian za zaniechanie wystawienia mandatu za przewinienie drogowe.

Padulas jest popularnym zwrotem oznaczającym tłuste pieniądze. Innym, równie popularnym terminem jest *lagay,* w dosłownym tłumaczeniu oznaczający oddanie lub upuszczenie czegoś.

Źródło: ANN/ Asia News